

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

■

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

З бюджетових витрат 93,5 мільйонів карбованців припадає на бюджети наркоматів. З них найбільше має одержати Нарком освіти — 33,6 мільйонів карб. Наркомзем має одержати 21 мільйон карб.; Наркомзодовля та Наркомфін — по 9 мільйонів карб. 35 мільйонів карб. піде на фінансування промисловості, 12 мільйонів карб. (крім Наркомзему) на фінансування землевпорядження, сільсько-господарської кооперації та допомоги бідноті, 7 мільйонів карб. торговлі, 5 мільйонів карб. до будівельного фонду, 3 мільйонів карб. на електрифікацію і т. д. З цього останнього рядка цифр бачимо, що беручи за одиницю лануву пайку податку, бюджет відносно дуже мало призначав видатків на потреби села в порівнянні з видатками на потреби промисловості, а саме на потреби українського села призначено майже 3 і ще раз менши, ніж на потреби переважно московського міста. Так витягла це з

ної бюджетова практика „робото-сепаратної“ радянської влади на Україні. Коли всі витрати бюджету розподіляються на групи витрат, ми матимемо такий розподіл: народне господарство має одержати 76,8 міль. карб., на соціально-культурні потреби має піти 38,8 міль. карб., на адміністративні видатки — 19,6 міль. карб. і нарешті місцевому бюджету має бути передано 108 міль. карб.

Дуже цікавим і характеристичним для української радянської влади є бюджет Автономної Молдавської Республіки — він у прибутковій частині має 1,9 міль. карб., а у видатковій — 4 міль. карб. І якщо ж казати, Радянська Україна має посплатити цій штучній республіці 2,1 міль. карб.

З приводу поданих вище цифр бюджету „Вісти“ пишуть, що бюджет має суто виробничий характер. Наркомфін цілком виконав директивні про пригносуючі бюджетних видатків до потреб індустріалізації країни та до ширшого задоволення культурно-соціальних потреб. Таке сприйняття співвідношення між виробничою й культурно-соціальною частиною бюджету та адміністративно-управлінськими видатками оталося наслідком твердої економії всіх непродуктивних видатків. А саме супроти минулого року в бюджеті адміністративні видатки скорочено на 10 міль. карб. Скорочено також фінансування торговельних організацій, які мають оперувати своїм власним капіталом. Натомість фінансування промисловості збільшено на 15 пр., при чому з загальної суми видатків на промисловість (32 міль. карб.) 20 міль. карб. має піти виключно на будівництво нових промислових підприємств.

Виджет Наркомосвіти виріє на 15 пр., Наркомзему та Наркомдорівля на 12 пр. Тут треба ще зауважити, що до видатків Наркомзему не враховано 9 міль. карб., які сільське господарство України має одержати зі союзних коштів.

„Треба ще відзначити, — пишуть „Вісти“ — що в цьому році будова бюджету іскраво відбіла класовий підход до розподілу податкового тягару. Поширено пропент білацьких господарств, що звільняються од податків. Підвищено розмір заробітку, що не обкладається прибутковим податком. Одночасно збільшено податковий тягар для замовників господарств та осіб з малим заробітком. Питома плата сільсько-господарського податку зменшилася в податкових надходженнях, щоб податковий тягар перекладеться з села на місто, що цілком відповідає господарсько-політичним завданням“.

На жаль, „Вісти“ не наводять ніяких доказів, ніяких цифр для укріплення цих своїх тверджень, а подібні порівняючі цифри були б для нас та мабуть

і для широких верств українського трудового народу далеко цікавіші, ніж загальні, недеталізовані цифри. Крім того, останнє твердження „Вістей“, пібито податковий тягар перекладається з села на місто є свідомою неправдою, бо ми лише вже зазначили, що село має відносно найбільше податків, а найменше з них одержує, потім від держави на свої потреби.

Для нас цікавіші є критичні зауваження „Вістей“ з приводу проекту бюджету.

„У дискусіях — пишуть вони, — відмічалися успіхи бюджетної роботи Наркомфін. Але ці досягнення стоять ще на досить низькому ступні в порівнянні з нагородом. Напрямою роботи Наркомфін повинен йти шляхом наблизження до системи прибутковості в оподаткуванні. На думку інших у нас ще недостатньо фінансується науково-навчальні заклади Наркомосу. Зі своїми фінансовими можливостями Наркомос не має змоги дати роботу належної якості. Особливо незадовольняюче поставлено професійне кильце його роботи. Вже нині відчувається брак кваліфікованих робітників, а професійні школи працюють незадовольняюче“.

Заохочуйте своїх кривних,
своєвих і знайомих,
щоб без надуми виповіли
в ПЗУВ обов'язчення 1/4 частин
своїх будинків і виповіджену частку безпечили у своїй власній народній
Товаристві „ДНІСТЕР“.

Не прийняти.

До загадочної політичної мандрівки пос. Пашука.

Ще 3. жовтня п. р. дістали ми опублікований на сторінках „Діла“ „покажний“ лист за підписом пос. Пашука, в якому він заявляв про свій повновий акцепт до комуністичної посольської фракції. Цей лист, викопієований посольською комуністичною фракцією, лист, своїм змістом скандальний, приніс безсумнівно найбільше „чести“ самим експедіентам, а попри те і пібито анонімовим, а на ділі котрийсь відомим його авторам. Бо хоч листа розіслала ті чинники, для яких він був необхідним, по всім усьмам, то місця побуту посла Пашука по нинішній день ніхто не знає. З варшавських донесів нашого кореспондента ми довідалися, що пос. Войтук дав до підписання, що йому знає місце побуту пос. Пашука.

Тойже пос. Войтук потім та успокоював і дружину пос. Пашука, що по-

шукувала безуспішно за мужем. Втора від тогож пос. Войтук на його підписом в імені Пос. Ком. Фр., прийшов до нашої Редакції ще один лист, чи вразі ще один комунікат у справі посла Пашука. Цим разом комунікат писаний по українськи і носить назву „звідомлення“. А вислала його та сама експедіція, що лист пос. Пашука. Варанже на початку цього характеристичного для комуністів „звідомлення“ читаємо: „Посольська комуністична фракція одержала дня 5. жовтня п. р. листа від посла Пашука, в котрім він отаєржує, що оцінка його доверств в „звідомленні“ П. К. Ф. в дня 20. вересня являється слушною, викладає свій жалі і просить прийняти його знову в члені фракції“. З друкованого в нас листа з дня 28. IX, виходить, що пос. Пашук зголосив свій акцепт до Пос. Ком. Фракції того самого дня, коли пібито писав цей лист. Виходило, що Пос. Ком. Фракція повинна була знати про те скоріше від нас. А на „Ділі“ виходить таке, що „Діло“ знало про те вже 3. жовтня і в числі з 5. жовтня вже про те писало а Пос. Комфракція довідалася про ту саму річ щойно 5. жовтня! З опублікованих інформацій нашого варшавського кореспондента виходить це не інакше. Словом загадочна і скандальна історія!

Але вертаймо до того найновішого „звідомлення“. З нього довідуємося прикінці, що пос. Пашук „зиджаючи“ ради Пос. Ком. Фракції спроневерив довірливій робітничій класі і поставив себе поза скопин борючогося пролетаріату. Цілим своїм поведінням пос. Пашук доказав, що він є чоловіком слашим. Пос. Ком. Фракція — це передова оторожа революційної боротьби пролетаріату, в котрій немає місця для слабих. В виду цього Пос. Ком. Фракція рішила дати відмовну відповідь на просьбу пос. Пашука і не прийняти його до своїх рядів“. Звідки цей лист наспів до Пос. Ком. Фракції ніхто не сказав. Цікаво, що ніхто досі не знає місця побуту пос. Пашука, що цікавіше, що не комунікується він писемно з ніким, навіть з родиною, а єдина Пос. Ком. Фракція має якісь загадочні і невідомі шляхи комунікації з ним. Можеб вона в саідуючому комунікаті виявила місце його побуту! Тоді можна було дечого дізнатися і від самого пос. Пашука.

Між монархістами.

Одна з чергових сензацій німецької преси.

Читаємо в берлінській пресі:

В Мінхені відбулася довірлива конференція російських, українських, німецьких і мадарських монархістів. Конференція вибрала центральний виконав-

чий комітет для кермування монархістичною акцією, який змагається до реставрації монархії в СРСР. На думку учасників конференції привернення монархії в СРСР, приспівить перемогу монархістичної ідеї в поодиноких краях. На агалній конференції обговорювалося будучий правновладний устрій російської монархії. Будуча російська монархія має мати федеративний устрій і складатися з московського царства і з королівств: українського, білоруського і грузинського. Кандидатом на короля Грузії є син претендента до російського престолу, великого князя Кирила, королем Білої Руси має бути один з великих російських князів, а титул короля України має заузяти: гетьман

Гетьманство на Україні, віднесене до королівської гідності, обійме рід Скоропадських. Гетьман Павло Скоропадський оснований української династії, брав особного участь у цій нараді. Династія Скоропадських буде на Україні підляною. Королівський титул Скоропадського, поданий присутнім на конференції до відома, звучить так: „Гетьман всієї України, король Галичини і Володимирії вел. князь київський, князь терпигорський, перемиславський, перемисльський і т.р. рабчевський, господар молдавський, тал кримський, гол. отацан славної військова кубанського, допського і т. д.“

Як зауважити, литовський прем'єр Вальдемарас підчас свого останнього побуту в Берліні відбув довшу конференцію з б. гетьманом Скоропадським. Чи ця конференція мала який зв'язок з планами монархістів, не можна було ствердити.

І. ДРЕКСЛЕР і сини
П. КАПІТУЛЬНА 2
КОВДРИ і МАТЕРАЦИ

Виборчі висліди.

ГРИМАЛІВЩИНА.

Вибори в селі Грималівщина переведено на основі компромісу, так, що на 48 радних, українці одержали 16, поляки 16 і жиди 16. При виборах жиди були розбиті на дві партії: т.зв. Кофларів і партію аптекаря Бравна. Партія Бравна перейшла, тому д-р Кофлар і тов. внесли протест, який однакє полагоджено відмовно. Але зати прийшло до уконститування ради і вибору аверхности, один наш радний, Михайло Жіла, вибраний з IV. кола, помер, а на його місце має вийти вже заступник жид тому, що жиди-заступники одержали найбільше голосів, бо жиди постеркували з виборчих карток наших за-

С. ВАСИЛЬЧЕНКО.

ПАЦАНОК.

(Продовження).

Володька закуриє цигарку і, човгаючи здоровеними черевиками, став ходити по карцеру.

В одеській саді я гуляв,
З красотою наслаждався;
В ніжній павлаві понав —

заспівав він давнім альтом, і було чудно помічати в дитячому голосі добре перениту манеру старих ваянів.

— Ех, товаришу! — заговорив він, зразу кинувши пісню, — шкода мені на волі одного тільки: маруху! мило покинув я в Таганрозі. От красючка — як дялька!

— Велика-ж вона, твоя маруха? — осміхаючись собі в темноті, спитав Петро.

— Ів було... — Володька трохи подумав, — було йв тоді одинацять років. Вона теж шармачка. На побачення приїздила, два карбованці грошей передала — йв-богу! Падлець буду — не брешу! А це щось не чути. Треба було писнути йв. Чорт йв розбере — цих бабів — може вже з другим любов закрутила!

Ти думаєш, подлянка,
Що я тут пропаду?
Як вийду я на волю —

За все тобі томчу:
Ручки-ножки полмаю.
І кості покручу...

Між гратами щось забряжчало; показався блискучий кінець штипка.

— Ей ти, чортю! — почувся за стіною голос вартового, — лежи мовчки, а то я тебе покладу!

Коли Петрові обридло слухати пацанка, він сказав йому:

— Ну й „наливаєш“ же ти добре, товаришю! Не знаю — який з тебе Іван вийде, ну, а тріпач добрий!

Пацанок почав клястися:

— Падлець буду, коли хоч трошки брешу! Щоб мені волі не побачити, коли „наливаю“! — поклявся він великою тюремною клятьбою.

— Годі, Володько! — гостро сказав Петро, — воля тобі ще потрібна буде.

Пацанок насупився й замовк.

Петрові стало шкода чогось хлопця, і він почав ширі розпитувати про його життя. Пацанок зразу одмовляв з неохотою, голосом обрешеного, а потім зразу якось залізши свій тюремний тон і дитячим голосом став розповідати про своє життя.

— Як мені живеться — питаєш? — промовив він, присовуючись ближче до Петра й обгортаючись од холоду в свій полотняний бузлатик. — Погано живеться, товаришу: боги чіпляються до мене, завжди дразнять: бачать, що я малий, нікого не подужую з йв. Спати посилають „на гравічку“ йв їсти саров-

лять з „грачами“. А хіба я дешевий за йв? Мій батько був шармачем і я шармач! Я не менше покрав на волі од йв. Дай бог усьому стільки покрасти, як я перекрав! — казав пацанок смутним голосом.

Петро слухав тиху скаргу пацанкову, його чистий мелодичний голосок, й йому почало здаватися, що немов він десь уже чув цей голос.

— Як ти гадаєш, товаришу, — через якийсь час звернувся до Петра пацанок, — дадуть нам завтра паски та крашанки, чи ні? Розказують, що торік давали на Паску всім по маленькій пасочці й по дві крашанки.

— Хоч і даватимуть, то нам з тобою мабуть не достанеться: ми-ж з тобою в карцері! — одмовив Петро.

— То може як вийдемо, то дадуть? Може хоч крашанки нам зоставлять?

— Навряд, товаришю.

— А як не дадуть, то ми будемо вимагати. Правда, товаришу? Прийде прокурор, то ми йому й заявимо.

Було помітно, що Володька дуже турбувався, щоб крашанки його не пропали.

Петро вже не слухав пацанка, й обнявши коліна руками, про віщось загадався. Отримав тільки тоді, коли пацанок, після довгої мовчанки, знов обізвався до його.

— „Зботай!“ — що-небудь, то-в-

ришу, — промовив він, — може казку яку знаєш, а то скучно так сліди.

— Щось позабував я вже казки, — глибоко зітхнувши після довгої задуми, одмовив Петро.

— Ну, розкажи що-небудь про свої партійні пригоди. Ти хто будеш? Еседе, чи есер, чи може анархіст? Я страх люблю слухати про „політичеських“.

— Ну, слухай, товаришю, — сказав, хитнувши головою, Петро, — я розкажу тобі, тільки пильно слухай. От ти казав, що видали масалку в Христа — чи знаєш ти, хто то такий Христос?

— Знаю, — одмовляв пацанок, — розп'ятіє, хрест, що ним поли чортів гонять.

— Ну, ще що знаєш?

— Більш не знаю, — одмовив йв.

— Христос — не хрест. Ти послухай, що я тобі розкажу про нього.

І Петро простою мовою евангелії став розказувати пацанкові про Христа.

Пацанок близько тулявся до його, чинхав, закидав питаннями і, коли Петро став розказувати про суд над Христом, про його страждання й смерть, пацанок примовк, і тільки по тому, як соні він носом, можна було вгадати, як пильно дослухується він до кожного слова.

(Покінчення буде.)

той околиці Львова — а Випинки, від довгого часу ніхто не відвідується, немов тут національне життя зовсім змеркло, а прийнявши притихло. Але так на шість не в. З українських установ є тут читальня „Прогресу“, Товариство кредитово-торгівельне, „Сокол“, Кружок „Рідної Школи“ і недавно заснована Захоронка. Перші три установи матеріально доволі забезпечені, бо читальня „Прогресу“ має в середмісті десять будівельних парцел, Товариство кредитово-торгівельне — дім з обширною садом, в котрій є постійна спелка, а „Сокол“ є власником горюла, обіймаючого околиці чверть міста. Захоронка банкою національної свідомості населення є тут перший на Галицькій Україні, побудований ще в р. 1918, пам'ятник Шевченка, що стоїть на видному місці при найбільшій людській публічній дорозі, дає пропагандистську таблицю з чорного мармору в честь Маркіяна Шашкевича, уміщена в тутешній церкві, — і на кладовищі артистичний пам'ятник на мурованій гробниці, в якій опочивають тілі останки двадцятиох Стріпців-Героїв, що поклали свої буйні голови за нашу вітчизну. На національне освідчення українського населення у Випинках впливає і місцева церква, котрої образи святих і стінні прикрашені артистично і в національному душі поналежимо талантистичного артиста Юліана Панкевича та образами в увесь ріст князів Володимирів і Ярославів, княгині Ольги і короля Данила, українськими гербами, українськими текстами з св. Писання, а крім того деякі церковні предмети в гуцульському стилі, як хрести, свічники, і т. ін., що виділяють ще більше уважливості при огляді церковний утварі та при звичайному ладі й чистоті. Національне життя випинчан осереджується, як завжди, в читальні „Прогресу“ і в „Соколі“. Перша уладжує рік-річно величаво свято роковин смерті Шевченка, а також при узагальненні аматорського гуртка дуже часто — театральні вистави, які пригортає і ними кермує перебуваючий тут від кількох літ наш земляк, артист українських театрів Наддніпрянщини п. Маруєнко, людина талановита і великий працьовит; він режисує вистави, бере в них і в хоріх діяльну участь, малює декорації і т. ін. Було б пожадане, щоб виділ читальні подбав про відчити, в яких представити популяризувати бн у слухачів національну свідомість. Це в теперішньому часі по читальнях найближчих сусідів, котру повинно ставитися на першому місці. Коли це найважливіша справа у будинок-буль-досить національно освідлених Випинках, то що ж казати про інші місцевості? З цим звертаємося і до Головного Виділу „Прогресу“ в проханням, аби додержав можливих заходів, щоб між відчитаним по читальнях повноту справу, а саме відчитати про національне освідлення в наведенням практичних примірів, ставлено на першому місці. Випинчан „Сокол“ гуртує в собі ідейну мову, веде курс руху як урядове заклади. Цього року для 18. вересня виділ уряди при участі місцевих членів і Соколів з найбільшю околиці повітової адмін., котрий, не зважаючи на те, що тої самої днини відбувся у Львові з'їзд Луговиць, видав дуже гарно завдані розумно обдумані програми, що почитали пошпе фізичних вправ а святом у пам'яті наших Героїв. А саме по Богослуженню в місцевій церкві уладив величавий похід, в якій побіч випинчан брали участь делегати сусідніх громад під проводом 4 священників, на місцеве кладовище, де на стріпцівській гробниці відправлено урочисту панахиду за померлих Героїв, по котрій до незначного численню зібраного народу а усіх кругів вигословив високопатріотичну промову знаний а краснорічності о. декан Гриня, яка зробила на присутніх величавий враження. На панахиді співав під управою п. Шпаковського гарно хор, котрий по скінченню церковної відправи відспівав стріпцівські пісні. Крім цього оркестра а Підберезь в гарних однострунних відографах поправляло хорал „Боже, великий, єдиний“, а описи національний гимн. Відтак по тригодинній перерві відбувся на площі „Сокол“ рухавковий вправ після оповіщеної програми, що випали на повне виконання численню зібраної публіки, яка грізко оплескувала кожну точку. До вправ пригравали дві оркестри — з Підберезь і з Романова. В першій половині вересня ц. р. засновано тут місцевий комітет допомоги жертвам повені. Цей Комітет забрався енергійно до діла, того доказом є те, що до кінця вересня прибував і відіслав до Центрального Комітету нещодавно дев'ятьсот золотих. Крім цього зачалася ще збірка збіжжя і барвоболь, котра певно випаде доволі задовольно, бо випинчани є давно зна-

ні зі своєї жертвенності на публічній цілі. Заходом Товариства кредитово-торгівельного і Кружка „Рідної Школи“ засновано недавно у Випинках Українську Захоронку. Посвячення локалію й отворення Захоронки відбулося для 2. жовтня. В Захоронці є поворот 80 дітей, а веде її учителька п. Т. Рибаківна. — Місцевий.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це народний фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

З ТОВАРИСТВА українських письменників і журналістів.

Справа будови літньої оселі для українських письменників і журналістів в Ямній станула на реальному ґрунті. Для 10. ц. м. перення відполучник товариства ред. І. Княшина площу, на якій має стати майбутня оселя. Площу цю придбав п. Антін Максимович з Борислава і жертвував на власність товариству, покриваючи одночасно всі видатки з'язані з актом передавання площі.

Символічне переняття площі відбулося спершу в Ямній в присутності колишніх власників Параски Якубак і Василіни Палаюк, свідків селян: Івана і Павла Німчука як і жертводавця, а описав в канцелярії адвоката д-ра В. Левинського в Делятині, котрий також зовсім безinteresовно і з найбільшою прихильністю виготовив судовий акт передачі ґрунту.

Згадана площа положена в прегарній околиці над берегом Пруту в сусідстві фантастичного хру, витореного річищем, починаючи від другого залізничного тунелю аж до скелі Довбуша. Це дасть змогу майбутнім мешканцям оселі користати з дуже близьких купелів і соняшної пляжі на прибережних скелях. З уази площі прегарний вид на цілу долину Ямни, як і на протилежні верхи Явирника та долини. Віддалі від залізничного двірця теж невелика. Площа має 420 квадратних метрів.

Товариство задумує песь зимовий час присвятити збиранню відповідної квоти, щоб почати будову оселі шляхом самооподкування ввечора і збирання пожертв, сподіючись, що загаль громадства віднесеться до цієї справи з повним зрозумінням і не відмовить своєї поміччості тим, яким воля вповні належить.

На цьому місці Товариство вважає своїм обов'язком зложити прилюдно подяку жертводавцям п. Антонові Максимовичу за його шедовий, справді княжий дар у виді площі під будову власної хати. Дякує одночасно д-рові В. Левинському в Делятині за його безinteresовну пораду як і труд його канцелярії.

Помогім здвинути дім-захист для українських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчим ділом зрозуміння важкої культурної праці і виявим свою вдячність українським робітникам пера! Жертви слати на адресу: Львів, Підвале ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, нині жечка ч. 1141.

Відозви й комун кати

Перегляд інвалідів У.Г.А.

Українське Краєве Товариство опіки над інвалідами у Львові виплачує під попу, крім періодичних відмог, уже 145 місцевих рент інвалідам Української Галицької Асоції на суму 2215 зол. у місяць. В міру зросту засобів Товариства одержать ренту всі тяжчі інваліди У.Г.А. Для остаточного устійнення рент і підмог є конечний перегляд інвалідів У.Г.А. Головна Рада Товариства постановила перевести такий перегляд у жовтні і листопаді ц. р. В тій цілі поділено Галичину на 11 округ, в осередках яких буде переводитися реєстрація та лікарські оглядини інвалідів.

Ось ті округи:

I. Львів: Осередок перегляду: Львів. Сюди належать повіти: Львів, Городок, Бірква, Броди, Жовква, Камінь Струм, і Перемишляни.

II. Перемишля: Осередок: Перемишль. Повіти: Перемишль, Мостиська, Судова Видня, Ліссько, Добромиль, Ярослав і Любачів.

III. Самбір: Осередок: Самбір. Повіти: Самбір, Старий Самбір, Дрогобич, Рудки і Турка.

IV. Стрий: Осередок: Стрий. Повіти: Стрий, Сколе, Жидачин і Долина.

V. Станіславів: Осередок: Станіславів. Повіти: Станіславів, Товмач, Богородчан і Калущ.

VI. Коломия: Осередок: Коломия. Повіти: Коломия, Косів, Снятин, Надвірна, Печеніжин і Городенка.

VII. Чортків: Осередок: Чортків. Повіти: Чортків, Заліщики, Копичинці, Борщів і Бучач.

VIII. Тернопіль: Осередок: Тернопіль. Повіти: Тернопіль, Збараж, Зборів, Золочів, Смілат і Теребовля.

IX. Бережани: Осередок: Бережани. Повіти: Підгайці і Рогатин.

X. Сокаль: Осередок: Сокаль. Повіти: Сокаль, Рава Руска і Радехів.

XI. Яворів: Повіт Яворів.

Перегляд відбуватиметься при допомозі комісії у складі 1 лікаря, 1 представника Головного Т-ва й 1 місцевого представника.

Кожний інвалід У.Г.А. без огляду на те, чи був уже зареєстрований в УКТОНІ, чи ні, чи одержував звіт рент і підмоги чи ні, мусить з'явитися до перегляду, від якого залежатиме виплата інвалідської рент. Інваліди мусять при перегляді показати посвідку від місцевого пароліційного уряду та читальні „Прогресу“ або кооперативи на доказ ідентичності особи й на доказ, що є інвалідами У.Г.А., а також предложити підтвердженний громадським урядом докладний виказ маєткового стану та членів родини (число і вік).

Про місце й час перегляду буде докладніше зазначені оголошено в українських часописах. Зареєстровані інваліди будуть повідомлені листовою.

В найближчій часі, а саме 23. жовтня ц. р. відбуватиметься перегляд у Самборі (для вище названих повітів) в амбулаторії д-ра Вол. Кобилянського, Самбір, вул. Дрогобицька б в год. 10-й передпоп.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за бл. п.

Володимира Гнатюка

відправиться у вівторок 18. X. ц. р. в год. 8:30 рано в Преображенській церкві, на яке запрошує Рідня.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабіневича:

Грималів:

Вівторок 18. X. Майська ніч.

Середа 19. X. Дні нашого життя.

Четвер 20. X. Циганка Аза.

П'ятниця 21. X. Віл.

Субота 22. X. Лені і піч.

Неділя 23. X. Ой не ходи Грицю.

Театр приймає негайно п'яністку і баса.

Річні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ ім. Галини Баранюк у Львові

відбудуться для 30. жовтня ц. р. в год. 17-й (5 попол.) в школі ім. Т. Шевченка

при вул. Мохнатого ч. 12 на денному порядку: 1) Відкриття зборів і вибір президії; 2) Відчитання протоколу з останніх

Заг. зборів; 3) Звіт з діяльності Старшини а) секретарський, б) касовий; 4) Звіт контрольної комісії; 5) Дискусія над

звітами й уявленням абсолютної уступної Старшини; 6) Вибір нової Старшини й контро. комісії; 7) Вибір 3 делегатів на

Заг. З'їзд Т-ва „Рідна Школа“; 8) Внесення й ентузіазм. — За Старшину Кружка: Ев. Макарушкова голова, Марійка

Кравців секретарка. 748 2-2

Український Повітовий Комітет

допомоги жертвам повені у Збаражі складає отсею дорогою ширю подяку за

ласкаву участь в концерті для 9. X. ц. р. у Збараж: 1) Мішаному хорі а) Збараж

а) мішаному хорі а) Тернопіль і диргенті обох хорів Вл. п. Анні Герасимович-Когутів; 2) Вл. п. д-рові Ірені

з Залічківських Галицької а) сольо фортепианно і фортепианній аккомпанімент. 3) Проф. музики Вл. п. Богданови

Коморовському з Тернополя за скрипки; 4) Оперовому співакові Вл. п. Львови

Краснопері за тенорові; 5) Вл. п. д-рові Ляндавській за вишпичення фортепиану. — За Комітет: о. Олександр

Голіятин, голова. 748 2-2

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ в Перемишлі відбудуться в суботу

для 29. жовтня ц. р. в год. 5-й попол. в саль „Діагоночного Інституту“ з таким

порядком: 1) Відкриття зборів; 2) Відчитання протоколу а) попередніх зборів; 3) Зайднення уступної Старшини та уділення й абсолютної

4) Вибір нової Старшини; 5) Вибір відворучників на з'їзд Т-ва у Львові; 6) Внески. — Старшина. 755

ДРІБНІ ОГолошення.

Всілякі золоті й срібні направи виконує врібня Ропши, Сикстуська 16 по 1 зол. 721

НОТИ на фортеп'яні: В. Бехкорович; I. Соната, III. Соната, Думка, В гало зелені. Роема d'arçage, Ветріні мрії, Хризантеми. 730 2-3

Золото, срібло, брильянти, платина, найвищі ціни Ропши, Сикстуська 16. 733

ПОТРЕБНА інструкторка до учениці з вищою гімназією на провінції. Цілеудержані і платні після умови. Зголошення слати на адресу: Урава школи в Беньові п. Санки. 750 1-2

БЮРО Нейчиновської, Львів, площа Академічна 3, Тел. 13-61, поруче учительки, учители, французьки, німки, доглядачки, фрейліки, ключики, гвардії, шофери, машиністи, огорожники, ліжники, бюралісти, встановлювачі служби, готельну, склепову, фінансову, агрономів, лісників. 744 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст ведуг легінів, серія і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

640 Пересвітлення Рентганом 12-24

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/11.

Скріплювання хитаючих зубів, пльомбування й випилення зубів без болу. Штучні зуби в клячку і золоті на американську систему. Пациєнти з провінції поладжуются в найкоротшому часі. П. Т. урядовий і студентам значна злижка. 749 Полекші а сплатах. 2-3

ДЕНТИСТ

Б. ДЮБЕР в Станіславові

вул. Собіського 14.

Спеціалність: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і білення зубів. — Приступні ціни — до 794 гідні услив. 15-2

АДВОКАТ

д-р Волод. Старосольський

вернув і веде від 20. жовтня 1927. свою передвоєнну адвокатську канцелярію у Львові при вул. Крашевського 23/11.

30 літ існуюча фірма **РОМАН МІКІН** ритівне заведення кавчук виробляє ові печатки, металеві і литі шильди, емаліювані і прасовані відзнаки. Увага Львів, Леріонів 29. (Пасаж) Рейтана 8. Пошукують агентів. З провінції відворотною поштою.

ГОДИННИК Вал буде найліпше направлений в найбільшій годинничарській роботі Івана Зеттлера, Львів, Мейска пл. 5. — 3 провінції просимо репарції прислати поштою. — Старомодні годинники перероблюємо на ручні. 3 б) 28-?

ЛІКЕРИ робити дома може кождий в 70 ріжних смаках „STELLA“ в 70 ріжних смаках до набуття в аптечних складах. Головий В. Г. Мушинський в Перемишлі, вул. Галицька. Для П. Т. кооператив і торговель відворотною поштою. 9-2

РІК ОСНУВАННЯ 1889.

ФЕЛІКС І ЮЛІЙ ЛЮБЕЛЬСЬКІ жіночі і мужські готелі і на замовлення. Приймає всілякі перерібки.

Догідні еплати **Рутівського Б.** Ціни низькі. Товар добірний. Тел. 48-70. **Львів.**

ПАПІРОСНИЦІ ерібні в найновіших фасонах поручає виробничу фабрику 1-2

С.А. РОПШІЦ сикстуська 16

ФУТРА наймодніші найліпшої якості по приступних цінах поручає власнота СІДІЦ (Львів) 1-4

магазин **ФУТЕР** **Львів — Собіського 4.**

КОМПЛЕТ перша **30Л. 28.** 6 ложок, 6 вилок, 6 ножи і 6 казанок ложечок з хінського срібла. Інша сорта 25 зол. у Б. Гойнберга, Сикстуська 4

П. испиайте передплату!